

Foto: SYEN LINDWALL

Tore Forsberg, legendarisk kontrapionagechef på Säpo och den förra sovjetiske översten Boris Grigorjev har lekt katt-och-råtta med varandra många gånger. Men i dag är de bästa kompisar och har skrivit en bok ihop om sin tid som spioner.

Nu är spionerna bästa vänner

GÖTEBORG. I många år lekte de katt-och-råtta-lek och gjorde allt för att lura varandra.

Råttan var den sovjetiske spionen och KGB-översten Boris Grigorjev, 65.

Ständigt jagad av "katten", Tore Forsberg, 73, chef för Säpos kontrapionage.

Nu är de bästa kompisar.

Ni kanske minns det kalla kriget, den sovjetiska ubåten U-137 som gick på grund i Karlskrona, ubåtsjakter i Stockholms skärgård, sovjetspioner i mystiska bilar... Överste Boris Grigorjev var en av dem som styrde de vilande agenterna och gäckade Säpo i fyra och ett halvt år.

ANNONS

FAKTA

Tore Forsberg Ålder: 73.

Bor: Villa i Enskede i Stockholm.

Karriär: Polis på kriminalen i Stockholm innan han värvades till Säpo, där han var spionjägare, sedermera chef för kontrapionaget.

Intressen: Trädgårdsskötsel och

Chef för kontraspijonaget

I hälarerna hade han Tore Forsberg, legendarisk kontraspijonagechef på Säpo. Nu har de skrivit en bok ihop, "Spioner emellan" (Efron&Dotter Förlag) som i dag presenteras på bokmässan i Göteborg. Så det kan bli. Nu är de pensionärer. Tore sköter sin trädgård i Stockholmsförorten

barnbarnen.

Boris Grigorjev

Ålder: 65.

Bor: I trea i Moskva.

Karriär: Pluggade tyska, engelska och svenska på universitet.

Handplockades av KGB och sattes i spionutbildning.

Fick så småningom överstes grad.

Jobbade först i Danmark, sedan i Sverige för att avsluta karriären på Spetsbergen.

Intressen: Svensk historia, litteratur och musik.

Enskede. Boris sitter med hustrun i sin Moskvatre, läser svensk historia och lyssnar på musik. Tillsammans garvar de åt sina hyss, ty det mesta är preskriberat. - Boris kom till Stockholm i juni 1977. Jag hade ögonen på honom från nästan första dagen, säger Tore. 1981 gick U-137 på grund i Karlskrona skärgård. - Vi visste att Boris och de andra ryssarna åkte till Karlskrona och tog in på Hotell Aston, så vi följde efter och fick rum i samma korridor. Men när jag såg alla journalister flyttade jag längre bort. Jag var ju hemlig och ville inte komma på bild, säger Tore. - Vi hade rummen 13 och 14, säger Boris. Minns du vad kvinnan i receptionen hette? - Nä, ingen aning. - Gunilla, skrattar Boris. Tore Forsberg säger: - Jag hade ett enkelt jobb. Boris kunde inte göra något skumt, han var hela tiden omringad av journalister och svenska militärer.

Pågick i fyra år

Katt-och-råtta-leken pågick i fyra och ett halvt år, dag ut och dag in. - Boris var duktig på att skaka av sig oss som skuggade honom inför hans hemliga möten med agenterna. Han snurrade alltid omkring i bil i fyra, fem timmar. Och plötsligt kunde han parkera bilen och springa ned i tunnelbanan. Då var vi rökta, säger Tore. - När jag var skuggad kände jag mig trygg - då visste jag var ni fanns. Men såg jag ingen skugga mig blev jag orolig. Jag hade ju ett stort ansvar - männen jag träffade riskerade ju livstids fängelse, säger Boris Grigorjev.

Hemligheter kvar

De kan inte prata om allt; i spionbranschen finns det vita och svarta frågor. Om U-137 var kärnvapenbestyckad? Svart fråga. Boris Grigorjev hade bara manliga agenter gömda i Sverige. - Det är svårt att jobba med kvinnliga kontakter - det blir oftast känslor och kärlek med i spelet, då kan allt spricka. Kvinnor som knyts rekryteras ofta sängvägen, säger Boris Grigorjev. **Har du värvat svenska kvinnor sängvägen?** - Svart fråga, skrattar Boris Grigorjev.

Av Tommy Schönstedt

[tommy.](#)

schonstedt@expressen.se

URL till denna sida: <http://www.expressen.se/1.423851>

Publicerat 22 september
2006

Uppdaterad 22 september
2006